

αὐτοχρατόρων, καὶ τὸ νὰ ὑποτάσσηται ἡ Σύγκλητος εἰς αὐτοὺς.

Μ. Χ. οε'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Τιβερίου ἔλαβε τὴν **38** αὐτοχρατορίαν ὁ Γέττος, ὁ νιὸς Λρούσου τοῦ Ιερουανίκου, ὁ ἐπονομασθεὶς Καλιγούλας· ὅστις ὑπερέβη τὸν προκάτοχόν του εἰς τὰς ἀσελγείας καὶ ώμότητας· ἐπειδὴ ἔφθασε καὶ εἰς αἵμοριξίαν μὲ τὰς ἀδελφάς του· καὶ ἐγόρευε πολλοὺς συγγενεῖς του· Εἶτα φεδεὶ καὶ θηρία μὲ κρέατα ἀνθρώπων· καὶ ἐπειθύμει νὰ ἔχωσθε ὅλοι οἱ Ρ' ωμαῖοι ἔνα λαμπὸν, διὰ νὰ τοὺς κωψῃ εὐκόλως· Ηὕτω δὲ καὶ νὰ λατρεύηται ὡς Θεός· **Α'**λλ' ἐφονεύθη τέλος πάτων ἀπὸ τοὺς δομιφόρους του.

41 οε'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Γαϊού ἡ Σύγκλητος ἡθέλησε νὰ συζήσῃ πάλιν τὴν δημοκρατίαν· ἀλλ' οἱ Πρατωριανοὶ κατέσησαν Καίσαρα τὸν θεῖον τοῦ Γαϊού Κλαύδιον, ἥδη πεντηκονταετῆ ὥρτα· Οὗτος ἐφάνη μᾶλλον ἀνόητος ἢ κακότροπος· ἐπειδὴ ἐζόλισε μὲν τὴν Ρ' ώμην μὲ διαμόρφωντος οὐκοδομῶν, καὶ κατέπαυσε τὴν ἐπανάγασιν τῶν Μαυριτανῶν, καὶ ἐνυρίευσε τὴν Βρετανίαν· ἀλλὰ πεισθεὶς ἀπὸ Μασσαλίαν τὴν τοίτην γυναικά του, ἐσφαξε τριάζοντα συγκλητικοὺς, καὶ τριακοσίους ἵππεis· Εἶπειται λέγον τὴν ἀνεψιάν του Ρ' οὐλίαν γυναικαῖα, κατεπείσηη νὰ ἀφῆσῃ τὸν νιόν της Νέρωνα διέδοχον· καὶ τούτου γερουμένου, τὸν ἐφαρμάζωσεν ἡ ίδια.

45 οε'. Νέρων δὲ, ὁ νιὸς τοῦ Αιόμητρού καὶ τῆς Γούλιας, ἐβασίλευσεν ἀντὶ τοῦ Βρετανικοῦ νιοῦ τοῦ Κλαύδιον· Καὶ καὶ ἀρχὰς μὲν ἐφάνη ἀγαθώτατος· μετὰ πέντε δὲ ἔτη ἐγεινεν ἡ μάστιξ τῆς ἀνθρωπότητος· Εἶσφαξε τὸν νιόν του, τὴν μητέρα του, τὴν γυναικά του, τὸν διδάσκαλόν του, καὶ πολλοὺς ἄλλους ἐπισήμους συγγενεῖς καὶ οἰκείους· Εἶπανσε τὴν Ρ' ώμην διὰ νὰ ἴδεασθῇ, ὡς λέγονται, τὴν παροχαῖαν τῆς Τρῳάδος· καὶ ἐπειτα κατεδίωκε τοὺς Λοιξιανοὺς ὡς αἰτίους· Εἶσειλε δὲ κατὰ μὲν τῶν Ηάρων τοῦτον ἀρχιερά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΦΙΛΟΒΟΓΟΥΛΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Θ. ΝΕΤΣΙΔΗΣ

τηγον τὸν Κόρινθον· καὶ δὲ τὸν Εὐρωπόν, τὸν
Οἰνοπεσιανόν· Άλλος τὴν Γαστανίαν ὁ Σπαρτιώτης Μ. X.
αὐτὸς Σφύρης Σουλαΐδης Γάλβας, ἀνηγορεύθη Καί- 103
σιον· καὶ ὁ Νέρων φοίηθείς, ἐφορεύθη μόνος τον·
Καὶ οὗτος ἐξάδη δύσχατος αὐτοχράτωρ ἐκ τῆς οἰκίας
τῶν Καισάρων.

οη'. Επειδὴ δὲ ὁ Γάλβας δὲν ἔφανη ἄξιος τῶν
ἱκανῶν τοῦ Ρωμαίων, καὶ ἐφέρετο αὐτογοῖς εἰς
τὸ Σούτερνα, ἐφορεύθη· Καὶ ἐκηρύχθη ὁ Οὐθων
αὐτοχράτωρ· ἀλλὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ σφατεύματα ἐξή-
τενες κατὰ τὴς Ρώμης· καὶ ὁ Οὐθων μαζόμενος
πρὸς αὐτὸν, ἐφορεύθη· Καὶ ἐπειδὴ δὲ Βιτέλλιος ἐγέ-
ρθε ἀπανθρώπως, τὸ πλῆθος ἐφεύθισθεν, τὸν κα-
τέσημεν.

οθ'. Εἰς δὲ τὴν Ηλαιιζήνην τὰ σφατεύματα ἐξή- 69
ριζαν αὐτοχράτορας τὸν Οἰνοπεσιανόν πρὸς τοῦ θανά-
του τοῦ Βιτέλλιον· Καὶ οὗτος μὲν ἐλίθον εἰς τὴν
Ρώμην, διέρριθμος τὴν διοίκησιν, ἐναλλιέργησε τὰς
τέχνας καὶ τὰς ἐπισήμας, καὶ διέρριθμος τὴν εὐταξίαν
τῶν σφατειωτῶν· ὁ δὲ νίος του Τίτος, μείνας εἰς τὴν
Ηλαιιζήνην, εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα ἐκυρίευσε
τὴν Γερμονισαλήμ· τὴν δύοις καὶ κατηδάφισε· καὶ
τὸν ναὸν ἔκανε· καὶ τότε ἐπωλήθησαν ὑπὲρ τὰς
ἐκατὸν γυναῖδας Εὐρωπότοι.

π'. Τίτος δὲ, ὁ νίος του, διεδέχθη καὶ τὸν Θρό- 79
νον καὶ τὰς ἀρετὰς του πατρὸς του· διότι ἦτον εὐερ-
γετικώτατος· καὶ δὲν ἥρεθαι εἰς τὰς ἡμέρας τῆς
ζωῆς του ἐκείνην, εἰς τὴν δύοις δὲν εἶχεν αὐτίαν
νὰ εὐεργετήσῃ· Εἴδειξε δὲ χαρακτῆρα γεννατον βα-
σιλέως καὶ φιλοξόργου πατρὸς εἰς τοὺς διευχήσαντας
εἰς πίστην πινακαῖαν, καὶ πανόλην νόσον· Εἶπε τού-
τον γεινεν ἔκχυσις διὰ πρώτην φορὰν τοῦ Βεσσίου
ἄρχοντας· καὶ κατεσκεπάσθησαν αἱ πόλεις Ηράκλεια
καὶ Ηοιπητα· διοῦ καὶ ὁ Ηλίνιος ὁ παρατηρῶν τὸ
μανόμενον τούτο.

- Μ. Χ. πα'. Λομητικὸς δὲ, ὁ ἀδελφὸς καὶ διάδοχος τοῦ
81 Τίτου· καὶ ἀρχὰς μὲν ἐφαίνετο ἀγαθὸς· διότι διώ-
 ρισε νόμους ὄρθους, ἐσύζησε τὴν κατακαῆσαν βιβλιο-
 θήκην, ἐκατέλωπε μὲν οἰκοδομὰς τὴν Ι' ὥμην· ἔπει-
 τα δὲ ἐτράπη εἰς ἀσωτείας καὶ ὠμότητας· καὶ ἐψή-
 φισε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν· Άλλὰ σφαγεῖς
 ἐξ συνωμόσιας, δὲν ἡξιώθη οὔτε βασιλικῆς κηδείας·
 Οὗτος ἐσάθη ὁ σχάτος Καῖσαρ, ἐκ τοῦ γένους τοῦ
 φλαβίου.
- 96** πβ'. Μετὰ δὲ τοῦτον ἐκλέχεται ἀπὸ τὴν Γερουσίαν
 αὐτοκράτωρ ὁ Μάρκος Κοζζῆιος Νέρβας, ἔξηγοντού-
 της τὴν ἡλικίαν, Κρήτη τὸ γένος· Καὶ βασιλεύσας ζα-
 ρῶς, ἀφῆκε διάδοχον τὸν Μάρκον Οὐλπιον Τραϊα-
 νὸν, τὸν δποῖον νιοιτέτησε πρότερον· ἦτον δε ὁ Τραϊα-
 νὸς, Ι' σπανὸς τὸ γένος, καὶ διωρισμένος ἀπὸ τὸν
 Νέρβαν ἀρχισράτηγος τῶν ἐν Γερμανίᾳ σρατευμάτων.
- 98** πγ'. Αὐτογορευθεὶς δὲ αὐτοκράτωρ ὁ Τραϊανὸς,
 ἀπηγόρευσε τὰς συνελεύσεις· καὶ ἐξ τούτου εὑρῆκαν
 αἰτίαν οἱ ἐπαρχοι, καὶ κατέτρεχον τοὺς Λοιτιανοὺς·
 Καὶ τοῦτο ἡμαίρωσε τὴν δόξαν τῶν νικῶν του, τὰς
 δποίας ἔκαμε κατὰ τῶν ἀποσατησάντων ἐθνῶν.
- πδ'. Λέγουσι δὲ, ὅτι ὁ Τραϊανὸς, ὅταν ἐδιδε τὸ
 ξίφος εἴς τινα, τὸ ἐδιδε γυμνὸν, καὶ ἐλεγε πρὸς αὐ-
 τὸν τούτους τοὺς ἀληθινοῦς βασιλέως λόγους· Λίθε
 τοῦτο τὸ ξίφος, καὶ μεταχειρίσου αὐτὸν, οὐ μὲν ἕρ-
 χω καλῶς, ὑπὲρ ἐμοῦ· οὐδὲ ἀρχω κακῶς, καὶ ἐμοῦ.
- 117** πε'. Αὐτοριανὸς δὲ, ὁ ἐξάδελφος καὶ θετὸς νιὸς
 τοῦ Τραϊανοῦ, ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ, μετὰ τὸν
 θάνατον ἐκείνου· Ητον δὲ σρατηγὸς ἀγαθὸς· καὶ
 ἐπέρασε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ζωῆς του, περιερχόμε-
 νος τὰς ἐπαρχίας τοῦ Ρ' ωμαϊκοῦ κράτους, καὶ με-
 ταφέρυθμιζων αὐτὰς ἐπὶ τὸ κρείττον· Εἶπειδὴ δὲ
 ἀπεισάτησαν οἱ Ι' ουδαῖοι, ὁ Αὐτοριανὸς τοὺς ἐτιμώ-
 ρησε· διότι ἐπεσον εἰς διαφόρους μάχας ὑπὲρ τὰς
 ἐξακοσίας χιλιάδας· καὶ τοὺς λοιποὺς διεσκόρπισεν
 εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς γῆς· Άφῆκε δὲ καὶ τὰ χρέη

τῶν πρὸ ἐξ ἑτῶν χρεωσούντων εἰς τὸ θησαυροφυλάκιον, κατακαύσας δημοσίᾳ τὰς ὁμολογίας.

πς'. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Αὐδριανοῦ ἔλαβε τὴν Μ. Χ. αὐτοχροατορίαν ὁ θετὸς νίος του Αὐτωνίνος ὁ ὄποιος, 138 διὰ τὸ πρὸς τὸν Αὐδριανὸν σέβας, ὀνομάσθη εὐοεῖης. Ἡ τον δὲ φίλυκυς καὶ μετριόφρων· καὶ πρὸς μὲν τοὺς καζοὺς, αὐτηρὸς· πρὸς δὲ τοὺς ἀγαθοὺς, εὐεργετικοὺς· οὗτον ἐπωνομάσθη πατὴρ τῶν ἀνθρώπων· Οὐ δέ εἰς τὸν καιρόν του γενόμενος διωγμὸς κατὰ τῶν Χριστιανῶν, δὲν ἦτον ἐξ αἵτιας του· ἀλλ' ἐξ αἵτιας τῆς ἀπανθρωπίας τῶν ἐπάρχων.

πζ'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη Μάρκος Αὐρήλιος, ὁ 161 ἐπονομασθεὶς φιλόσοφος· καὶ εἶχε συγκοινωνὸν καὶ τὸν Λούκιον Βῆρον· καὶ οἱ δύο δὲ ἡσαν θετοὶ νίοι τοῦ Αὐτωνίνου· Αὐλλ' ὁ μὲν Βῆρος ἐκ τῶν ἀσωτειῶν ἀπέστανεν· ὁ δὲ Μάρκος, ὡς φιλόσοφος, διέταττε τὰ ἔσω τῆς Ρώμης σοφῶς· Ἡ τον δὲ καὶ σρατηγὸς ἀγαθὸς· διότι τοὺς μὲν Ηάρθους ἐνίκησε διὰ τῶν σρατηγῶν του· αὐτὸς δὲ κατεδίωξε τοὺς Μαρκομάνους, καὶ ἄλλα ἔθνη Γερμανικὰ· Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδίωκε τοὺς Χριστιανοὺς· ἀλλ' ἐπειδὴ εἰς τὴν κατὰ Γερμανῶν ἐκσρατείαν, σενοχωρούμενος ἀπὸ ἔλλειψιν ὕδατος, διὰ τῆς προσευχῆς τῶν Χριστιανῶν σρατιωτῶν, εὐρῆκε παραμυθίαν τῆς δύψης τοῦ σρατεύματος, διώρισε τιμωρίαν θάνατον εἰς τοὺς διώκτας τῶν Χριστιανῶν· Επειτα δὲ, ὥρμησαν τὰ Βόρεια ἔθνη εἰς τὸ Βασιλεῖόν του· ἀλλ' αὐτὸς κατανικήσας αὐτὰ, ἐμβῆκεν εἰς τοὺς τόπους των· Αὐτέθανε δὲ εἰς τὴν Βινδοβόναν, τὴν νῦν Βιένναν τῆς Δ' ουρσίας.

πη'. Κόμμοδος δὲ ὁ νίος του, παρακινηθεὶς ἀπὸ τοὺς πανωλειθρίους κόλακας, ἔκλεισεν εἰρήνην· καὶ ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Ρώμην· ὅπου μετεχειρίσθη πᾶν εἶδος ἀσωτείας, καὶ κακίας, καὶ μιαυλονίας· Αὐλλ' ἀφ' οὗ ἐπληροφυσῆθη Μαρσία ἡ ἐρωμένη του, ὅτι ἔμελλε νὰ γονεύσῃ καὶ αὐτὴν καὶ ἄλλους· αὐτὴ μὲν μεθυσμένη τὸν ἔδωκε φάρμακον· Νάρκισος δέ τις ἀθητὴ,

τὸν ἐπνιζεν· Καὶ εἰς αὐτὸν ἐτελείωσε καὶ ἡ οἰκία τῶν Λύρηλίων.

M. X. πτ'. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκήρυξαν οἱ Ηραιτωριανοὶ 193 αὐτοχράτορα τὸν Εἰβίδιον Ηερτίναζα· καὶ τὸν ἐδέχθη καὶ ἡ Σύγκλητος· Αὐτὸν ἐπειδὴ ηὔθελησε νὰ καταζήσῃ τὴν σρατιωτικὴν εὐταξίαν, τὸν ἐφόνευσαν πάλιν οἱ Ηραιτωριανοὶ· καὶ ἐκήρυξαν τὴν αὐτοχράτοριαν ὄντων· τὴν όποιαν ἡγόρασεν δὲ Λίδιος Γ' οὐκιανός· ἀλλὰ ἐν τούτῳ ἐκηρύχθη εἰς τὴν Αὐτοτίχειαν, καὶ ἐτρύγα· δὲ Σενῆρος, σρατηγὸς τῶν ἐν Γερμανίᾳ σρατευμάτων, κηρυχθεὶς αὐτοχράτορ ἀπὸ τοὺς σρατιώτας του, ἥλιθεν εἰς τὴν Ρώμην χωρὶς τυρὸς μέχης, ὅπου δὲ Γ' οὐκιανὸς ἐφορεύθη μόνος του· τὸν δὲ Νίγρον νικήσας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, τὸν ἐφόνευσεν.

η'. Αὐτὰς ἡσυχάση δὲ τὸν Αἰβίτον, σρατηγὸν τῶν ἐν Βρετανίᾳ σρατευμάτων, τῷ ἔδικτε τὸ ὄντων Καῖσαρ· Αὐτὸν δὲ Αἰβίτος ἐξίργανε εἰς τὴν Φαλλίαν Αὐτοχράτωρ· Οὐθεν κανήσας κατ' αὐτοῦ δὲ Σενῆρος, τὸν ἐνίκησεν εἰς τὸ Λονγδούνον· καὶ οὕτως ἐμοιάζεις· καὶ ὠρόμασε τὸν μὲν πρῶτον του τὸν Αἴγυπτον· τὸν δὲ δεύτερον, Καίσαρα· Εὐκήρυξε δὲ καὶ αὐτὸς διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὅταν ἦτορ εἰς τὴν Αἴγυπτον· Εὐκτισε καὶ τὸ μεταξὺ Αγγλίας καὶ Σκωτίας τεῖχος, πρὸς ἐμπόδιον τῆς ἐπιδρομῆς τῶν Σκώτων· Αὐτούτην δὲ εἰς τὸ Εὐρώπακον τῆς Βρετανίας.

211 ηα'. Αὐτὸν δὲ ἀπέθανεν δὲ Σενῆρος, εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν οἱ δύο νιοί του δὲ Καρακάλλας καὶ δὲ Τέτας ἐκηρύχθησαν αὐτοχράτορες· Καὶ ἐπειδὴ οἱ Ρωμαῖοι ἡγάπων τὸν Τέταν διὰ τὰς ἀρετὰς του, δὲ Καρακάλλας τὸν ἐφόνευσεν εἰς τὰς ἀγνάκιας τῆς μητρός των· καὶ ἐπειτα ἐσγάγε καὶ ὅλον τοὺς γίλούς του Τέτα· Μετὰ δὲ πολλὰς σφαγίες καὶ ἐδιζίες ἐφορεύθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ Μακρίνον τὸν γειτανεύοντα

τῶν Ηρακτωριανῶν· Οὕτις ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ· Μ. X.
ἄλλα μετὰ ἐν ἔτος ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν σρατιωτῶν. 217

ψβ'. Εἴκηρυχθη δὲ αὐτοκράτωρ ὁ Αὐτωρίνος Βα- 218
σιάνδος ὁ Ηλιογάβαλος· καὶ εὐτὸς ἐδόθη εἰς ἀσω-
τείας καὶ δεσποτισμὸν· Εἴσησε καὶ συνέδριον γυ-
ραικῶν, τοῦ ὄποιον πρόεδρος ἦτον ἡ μήτηρ του Σο-
μία· Αἰλὰ κατεδίψη γη καὶ αὐτὸς καὶ ἡ μήτηρ του
ἀπὸ τοὺς σρατιώτας. 222

ψγ'. Αλέξανδρος δὲ ὁ Σενῆρος ἐκηρύχθη αὐτο-
κράτωρ· καὶ εἰχεν ὅλην τὴν φροντίδα του διὰ τὴν εὐ-
τργίαν τοῦ λαοῦ· Οὕτις, ἐπειδὴ ὁ Ταρίνος ἐπόλει
τα αξιώματα, τὸν ἔκανε μὲν ἄχρια· Εἴπειδή δὲ δὲν
εὔτυχησεν εἰς τοὺς πολέμους· οἱ σρατιῶται ἐκέρυξαν
αὐτοκράτορα τὸν Μαξιμίνον· ὁ δὲ Μαξιμίνος ἐφό-
ρενσε κρυφίας καὶ τὸν Αλέξανδρον καὶ τὴν μη-
τίδιον του.

ψδ'. Αὐτογορευθεὶς δὲ ὁ Μαξιμίνος αὐτοκράτωρ 235
ἀπὸ τοὺς σρατιώτας, ἐτίζησε τοὺς Γερμανοὺς· Αἰλά ἐν
τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ εἰς τὴν Αὐγουστήν σράτευμα ἐκή-
ργξεν αὐτοκράτορα τὸν ἀντίπατον Γορδιανὸν· ὁ ὄποιος
ἔγινε συγζωτενὸν τὸν νιόν του Γορδιανὸν τὸν β'.
Καπελίωρ δὲ ἡ ἐπιφορά τῆς Νομιδίας ἐκίνησε κατ' αὐ-
τῶν· Καὶ ὁ μὲν νέος Γορδιανὸς ἐφονεύθη εἰς τὴν
μάχην· ὁ δὲ γέρων, ἐφονεύθη μόνος, φοβηθεὶς τὴν
αἰχμαλωσίαν· Αὐγῆνε δὲ καὶ μικρὸν νιόν Γορδιανὸν.

ψε'. Οἱ δὲ Ρωμαῖοι διώρισαν δέοντα αὐτοκράτορας 238
τὸν Μάξιμον· καὶ τὸν Βαλενίτον· ἀλλ' οἱ Ηρακτω-
ριανοὶ ἐφόνευσαν καὶ τοὺς δέοντα.

ψζ'. Καὶ ὁ νέος δὲ Γορδιανὸς ὁ γ', δεκατέξι τεῶν
ὢρ, ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ· Καὶ διὰ μὲν τῶν συμ-
βούλων τοὺς πενθεροῦ του Μηγσιύτεου ἐκαθάρισε τὴν
ἐπιχράτειαν ἀπὸ τὰς καταχρήσεις· διὰ δὲ Φίλιππου
τοῦ Αὐγούστου, ὃς τις ἐμπινε σύμβουλος μετὰ τὸν Θά-
ρατον τοῦ πενθεροῦ, ἔχασε καὶ τὴν βασιλείαν· καὶ
τὴν ζωὴν· καὶ ὁ Φίλιππος ἐκηρύχθη ἀπὸ τὸ σρά-
τευμα αὐτοκράτωρ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΧΑΡΟΠΟΛΙΣ ΝΕΟΦΩΝΙΑΣ ΛΙΕΥΘΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ

Μ. Χ. υζ'. Κηρυχθεὶς δὲ Φίλιππος ὁ Αὐραψ καὶ ἀπὸ 244 τῆς Συγκλήτου, καὶ ὀνομάσας τὸν νιόν του Καίσαρα καὶ Λύγους·, ἔκαμεν εἰρήνην μὲν τοὺς Ηέρωνας· Καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ρώμην ἕντριτος μεγαλοπρεπέστατα τὸ χιλιοσὸν ἔτος τῆς Ρώμης· Καὶ ἐπειδὴ εἰς μὲν τὴν Συρίαν ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ ὁ Ιοταπιανὸς· εἰς δὲ τὴν Μοισίαν, ὁ Μαρίνος, ὁ Φίλιππος ἐπεμψε τὸν Δέκιον κατ' αὐτῶν· Οὐ δὲ Δέκιος, λαβὼν καὶ ἐκείνων τὰ σρατεύματα ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ· Καὶ τὸν μὲν Φίλιππον ἤναγκασε νὰ φονευθῇ· οἱ δὲ Ηραιτωριανοὶ ἐφόνευσαν τὸν νιόν του.

249 ηγ' Οὐ δὲ Δέκιος εὐθὺς ἐκίνησε διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν· Στρατεύσας δὲ κατὰ τῶν Ιότιων, ἐχάθη καὶ αὐτὸς, καὶ ὁ νιός του, καὶ ὅλον του τὸ σράτευμα· διὰ προδοσίας τινὸς Γάλλου, ἀξιωματικοῦ τοῦ σρατεύματος, καὶ ἐκ λαμπρᾶς οἰκίας τῆς Ρώμης.

ψθ'. Εἶπειτα δὲ ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ, ὁ Γάλλος καὶ ἔκαμε συγκοινωνὸν καὶ τὸν νιόν του· Καὶ ἐπειδὴ Λίμιλιανὸς ὁ Αὐτοκράτορας ἐκηρύχθη εἰς τὴν Μοισίαν αὐτοκράτωρ, ὁ Γάλλος καὶ ὁ νιός του ἐσχάτευσαν κατ' αὐτοῦ· ἀλλὰ τὸ σράτευμά των ἐγόνευσε καὶ τοὺς δύο· Εἰς δὲ τὰ Ιακκίκα καὶ Ιερμανικὰ σρατεύματα ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ ὁ Οὐαλεριανὸς· κατὰ τοῦ δποίου ἐκίνησε μὲν ὁ Λίμιλιανὸς, ἀλλὰ τὸ σράτευμά του τὸν ἐφόνευσε.

253 ρ'. Κηρυχθεὶς δὲ ὁ Οὐαλεριανὸς καὶ ἀπὸ τὴν Γερουσίαν, ὠνόμασε τὸν νιόν του Γαλλιῆνον Καίσαρα καὶ Λύγους· καὶ ἔγεινεν ἄνρος διώκτης τῶν Λογισιανῶν· Κινήσας δὲ πόλεμον κατὰ Σαπώρου, βασιλέως τῶν Ηερσῶν, καὶ αἰχμαλωτισθεὶς, ἀπέθανεν εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν.

260 ρα'. Αὐταβᾶς δὲ εἰς τὸν Θρόνον ὁ νιός του Γαλλιῆνος, κατέπαυσε τὸν κατὰ τῶν Λογισιανῶν διωγμὸν· Αὐτὸν ἡ βασιλεία του ἦτον ταραχωδεῖτη· διότι ἀποστήσαντες σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐπιφυλακοί ἔως τριάκοντα, ἔγειναν ἀντίπαλοι βασιλεῖς· ὅτεν εὐρον εὐκαιρίαν τὰ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΛΗΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ ΒΙΒΛΙΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

βάρβαρα ἔθνη • καὶ οἱ μὲν Γερμανοὶ εἰσέβαλον εἰς τὴν Ι'σπανίαν • οἱ δὲ Α'λεμαννοὶ, εἰς τὴν Γαλλίαν • οἱ δὲ Γότθοι, εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν Ε'λλάδα καὶ εἰς τὴν μικρὰν Α'σιαν • οἱ δὲ Δάκαι ἀπεσύτησαν • καὶ οἱ Πέρσαι ἐκυρίευσαν τὴν Μεσοποταμίαν • ὁ δὲ Γαλλιῆνος απέθανε, δολοφονηθεὶς.

ρβ'. Κλαύδιος δὲ ὁ 6', ἐπονομασθεὶς Γοτθικὸς, M. X. ἐπειδὴ ἐδίωξε τοὺς Γότθους • ἐβασίλευσεν ἦτη δύο • 268 ὁ δὲ ἀδελφός του Κύντιλος μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσε δεκαεπτά ἡμέρας, καὶ ἐφονεύθη ἰδιοχείρως • ἐπειδὴ ἔμαίνειν, ὅτι ὁ Αὐρηλιανὸς ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ, καὶ ἔρχεται κατ' αὐτοῦ.

ργ'. Ε'λιτῶν δὲ ὁ Αὐρηλιανὸς εἰς τὴν Ρ'ώμην, 270 ἐπεκυρώθη καὶ ἀπὸ τὴν σύγκλητον • καὶ εἰς μὲν τὴν Ι'ταλίαν ἔγρεψε τὴν ἡσυχίαν • τοὺς δὲ Γότθους κατενίκησε τὴν δὲ Ζηνοβίαν, βασίλισσαν τῶν Ηαλμυρηνῶν, καὶ τὸν κηρυχθέντα αὐτοκράτορα τῆς Γαλλίας Τέτρικον, ἥχμαλώτισε • Μετάφεσε δὲ τοὺς περισσοτέρους Ρ'ωμαίορες, κατοίκους της Δακίας, εἰς τὴν Μοισίαν • Θεῖων δὲ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ἀχαλίνωτον ἐλευθερίαν τῶν σρατιωτῶν, ἐφονεύθη ὑπὲρ αὐτῶν.

ρδ'. Μετὰ δέ τὸν ιτάνατον αὐτοῦ ἐκλέχθη αὐτοκράτωρ ὁ Κλαύδιος Τάκιτος • ἀλλὰ γέρων ὢν, ἀπέβανε μετὰ ἔξι μῆνας • Διεδέχθη δὲ αὐτὸν ὁ ἀδελφός του Φλωριανὸς • ἀλλ' ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν σρατιωτῶν, βασιλεύσας μῆνας τρεῖς.

ρε'. Οὐδὲ Ηρόδος ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ εἰς τὴν Α'νατολὴν ἀπὸ τὸ σράτευμα, καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν Ρ'ώμην, ἐπεκυρώθη καὶ ἀπὸ τὴν σύγκλητον • Οὗτος ἦλευθέρωσε τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοὺς Ιερμάνους • ἐδίωξε τοὺς Σαρμάτας ἀπὸ τὴν Ι'λλυρίαν • καὶ ἐβίασε τοὺς Γότθους εἰς εἰρήνην • ἀνέκτισε δὲ καὶ ἑβδομήνια πόλεις • Α'λλ' οἱ σρατιῶται τὸν ἐφόνευσαν • διότι τοὺς ἐνησχόλει πάντοτε εἰς τὰ χρήσιμα.

ρζ'. Αὐρηλιος δὲ ὁ Κάρος, διάδοχος τοῦ Ηρόδου, 282 ἔκαμε τοὺς δύο νίους, Καρίνον καὶ Νουμεριανὸν, Καί-

ΠΑΝΤΑΡΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ
Κ.Π.
2006

σαρας. Καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέιθανεν ὑπὸ τοῦ κεραυνοῦ
πέραν τὸν Τίγρητος ποταμοῦ· οἱ δὲ νῖσι του ἐγο-
νεύθησαν ὑπὸ τῶν σρατιωτῶν.

ρᾶς. Διοκλητιανὸς δὲ, κηρυχθεὶς ἀπὸ τὸ σράτευμα
αὐτοχρύτωφ, ἔκαστε συγκοινωνὸν τὸν παλαιόν τους φί-
λον Μαξιμιανὸν· Καὶ ἀφοῦ κατερρόπισαν, ὁ μὲν
Διοκλητιανὸς τὰ ἐν τῇ Αἰσίᾳ ἔθνη· ὁ δὲ Μαξιμι-
ανὸς, τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ· συνῆλθον ἀμφότεροι εἰς τὰ
Μεδιόκλανα, καὶ ἐψήφισαν Ιαίσαρας τοὺς γενεῖδονές
των, Μαξιμιανὸν τὸν Γαλέριον, καὶ Κωνσάντιον τὸν
Ἀλωρὸν· Καὶ ἐκεῖτεν ἐκινήθησαν εἰς τέσσαρα μέ-
ρη, καὶ ἐνίκησαν πανταχοῦ τοὺς ἐχθρούς των, Αἰ-
μαντούς, Αἴραβις, καὶ Ηέροσας· Τέλος δὲ θερ-
άψαντες ἀπὸ τὰς ἐνοχλήσεις, παρατήθησαν, ὁ μὲν
Διοκλητιανὸς, εἰς τὸν Γαλέριον· ὁ δὲ Μαξιμιανὸς,
εἰς τὸν Κωνσάντιον· καὶ ἔγινεν ἴδιατικῶς.

ρη· Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ Ιοκλητιανός καὶ ὁ Μαξιμιανός ἐξάθησαν ἄσπουδοι ἐχῖθην τῶν Λοισμῶν· καὶ ὁ εἰς τὸν καιρόν των διωγμὸς κατὰ τῶν Λοισμῶν ὑπερέβη πάντα ἄλλον.

M. X. ριθ'. Άφ' οὐ δὲ ἀνηγορεύθησαν αὐτοχρήστορες ὁ
304 Γαλέριος καὶ ὁ Κωνσάντιος, ἐμοίρισαν τὴν ἐπικράτειαν·
καὶ ὁ μὲν Κωνσάντιος ἔζιε τὴν Γαλλίαν,
τὴν Ισπανίαν, καὶ τὴν Βρετανίαν· ὁ δὲ Γαλέριος
τὰ Λοιπά· ὅστις καὶ ἔκαψε δύο Καισεραց τὸν Σενά-
ρον καὶ τὸν Μαξιμῖνον· Καὶ τὸν μὲν Σενάρον διώ-
ρισε διοικητὴν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αἰθίας· τὸν δὲ
Μαξιμῖνον, τῆς Αἴγυπτου· αὐτὸς δὲ διέφευ τὴν Ιτά-
λινον, τὴν Θράκην, καὶ τὴν Ασίαν· Καὶ ὁ μὲν
Κωνσάντιος ἔπανσε τὸν κατὰ τῶν Λοιστανῶν διωγμὸν·
ὁ δὲ Γαλέριος ἐλύσσει κατ' αὐτὸν.

ρι', Αὐτὸν δὲ ἀπέθανεν ὁ Κωνσάντιος· διεδίχθη
τὸν θρόνον Κωνσαντίος ὁ πρωτότοκος γιός του καὶ
τῆς Εἰλένης· ἀλλ ὁ Γαλέριος ἐκήρυξε τὸν Δενήδον·
καὶ εἰς τὴν Ρώμην ἐκηρύχθη αὐτοκράτορος ὁ Μαξίμι-
τος, γιός τοῦ Μαξιμιανοῦ, ὃς τις ἔκρυψε τὸν πατέρα

τον, καὶ τὸν ἔσησεν εἰς τὸν Θρόνον· Καὶ οὕτως ἡ
Πρώτη εἶχεν ἐξ αὐτοκράτορες ἐν ταύτῳ· τὸν Ιάκε-
ριον, τὸν Σευῆδον, τὸν Μαξιμίνον, τὸν Μαξιμιανὸν,
τὸν Κωνσταντίνον, καὶ τὸν Μαξέντιον.

μα. Άλλα τὸν μὲν Σενῆρον ἐγόνευσε δὲ ἀπάτης
ὁ Μαζέντιος· ὁ δὲ Μαζίμιανός, ἔκπων τὰς αἰτίας
τοῦ νιού του, καὶ φθητεῖς αὐτὸν, συνεμάχησε μὲ τὸν
Κορζαρίνον, εἰς τὸν ὄποιον καὶ ἔδωκε γυναικα τὴν
θυγατέρα του Φαύζαν· Οὐδὲ Γαλέριος ἐξράτευσε κα-
τὰ τὴν Ρώμην· ἀλλ' ἐν τούτῳ ἀπεράτησε τὸ σράτευ-
σμα· καὶ αὐτὸς ἐξήργεσεν αὐτοχρήτορα τὸν Αιζίνιον,
οὗτον του παταίαν, διὸ καὶ τὸν ἔχη βοηθόν· ἀλλ' ἐ-
βιούσῃ τέλος, καὶ ὄγρασῃ αὐτοχρήτορας τὸν Μαζί-
μιον, καὶ τὸν Κορζαρίον.

γιτ'. Επειδὴ δὲ ὁ Μαξιμιανὸς ἐπεβουλεύετο τὸν
νῖνον του Μαξεντίου, ἡραγχέσθη νὰ καταφέγγῃ εἰς
τὸν γαψίγιν του Κωνσαντίου· αὐτὰ καὶ προς αὐτὸν
ἔφερη ἔχισσον λόγος, καὶ ἐν ψῷ ὁ Κωνσαντίος ἐπολέμει
προς τὴν Γερμανίαν ἔθνη, ὁ Μαξιμιανὸς ἐκηρύχθη
αὐτορούστωρ· ὅθεν ὁ Κωνσαντίος, ἐλθὼν κατ’ αὐτοῦ,
τὸν γιζακότισεν· Άργος δὲ ἀπέθανεν ὁ Φαλέριος,
ὁ Μαξιμιανὸς καὶ ὁ Αζίνιος, ἐμοίρασαν τὸ μέρος του·
Οὐδὲ Κωνσαντίος ἐκίνησε κατὰ τοῦ Μαξεντίου· καὶ
ἐργάσθηρος εἰς τὴν Ρωμαϊκήν, καὶ οὐδὸν εἶδεν εἰς τὸν
οργανὸν τὸ σημεῖον του γανγροῦ μὲν ἐπιγραφὴν τουά-
την· Κωνσαντίνε ἐν τούτῳ νίκα· τὸ οποῖον καὶ ἔβα-
ζεν εἰς τὰς Ρωμαιϊκὰς σημαῖας· καὶ νικήσας τὸν
Μαξεντίον, τὸ ἔπησεν εἰς τὸ μέσον τῆς Ρωμαϊκῆς.

οιγ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Μαξεντίου, ἐμοί-
ρασαν τὸ βασιλεῖον ὁ Κωνσαντῖνος, καὶ ὁ Αἰζίνος,
καὶ ὁ Μαξιμίνος. Άλλος ὁ Μαξιμίνος μὴ εὐχαριστη-
θεὶς, ἐξίησε πόλεμον κατὰ τοῦ Αἰζινίου· καὶ νικη-
θεὶς ὑπὸ αὐτοῦ, ἐφαγματώθη. Καὶ ἐπειδὴ ὁ Ιεζί-
μος κατέκεν ὅλος τοὺς τόπους τοῦ Μαξιμίνου,
ὑγέρθη πόλεμος, καὶ ἐνίκησεν ὁ Κωνσαντῖνος τὸν Ιε-
ζίμον· καὶ οὗτος ἡ ποικαία ἔγειρε δικαιός. Άλλος
πάλιν ἐπολέμησεν· καὶ ὁ Κωνσαντῖνος, νικήσας τὸν

Λικίνιον, τὸν ἐφόνευσε· καὶ οὕτως ἔμεινε μόνος αὐτοχράτωρ.

ριδ'. Φοβηθεὶς δὲ τοὺς Ρ^ςωμαίους, μετέφερε τὸν θρόνον εἰς τὸ Βυζάντιον· τὸ δποῖον, αὐξήσας, ὠνόμασε Κωνσαντινούπολιν καὶ Νέαν Ι^ςώμην· Συνεκρότησε δ' ἐπειτα εἰς τὴν Νίκαιαν γενικὴν Σύνοδον τῶν ἀξιολογωτέρων προσώπων τῆς Χριστιανικῆς πίσεως· ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐνηγκαλίσθη τὴν πίσιν ταύτην· Καὶ εἰς τὴν σύνοδον αὐτὴν, ἡ δποία ὠνομάσθη πρώτη οἰκουμενική, διωρίσθη ἡ ὁμολογία τῆς πίσεως, καὶ κατέχειτο ὁ Α^ςρειος, ὡς αἰρετικός.

ριέ'. Ε^ςπειτα δὲ Ε^ςλένη ἡ μήτηρ τοῦ Κωνσαντίνου, ὥστις ὠνομάσθη ἀπὸ τοὺς Λαρισιανοὺς μέγας, ὑπῆγεν εἰς τὴν Γερουσαλήμ, καὶ εὑρῆκε τὸν σαρόδον, εἰς τὸν δποῖον ἀπέθανεν ὁ Κύριος· Καὶ ἔκτισε πόλιν περὶ τὸν τάφον τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Γερουσαλήμ.

ρις. Κατηγοροῦσι δὲ τὸν μέγαν Κωνσαντίνον· διότι ἐφόνευσεν ἀκρίτως τὸν νίον του Κρισπον, πισείσας εἰς τὰς κατηγορίας τῆς γυναικός του Φαύσης· καὶ ὅτι ἐφόνευσε καὶ αὐτὴν τὴν Φαύσαν, μαθὼν τὴν ἄδικον κατὰ τοῦ νίού του κατηγορίαν· καὶ ἔτι, ὅτι ἐφόνευσε καὶ ἄλλους πολλοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους.

ριζ'. Α^ςπέθανε δὲ εἰς τὴν Νικουήδειαν τῆς Βιθυνίας· καὶ ἀφῆκε διαδόχους τοὺς νίοὺς καὶ ἀνεψιούς του· Α^ςλλὰ τὸ εργάτευμα καὶ ἡ σύγκλητος ἐφόνευσε τοὺς ἀνεψιοὺς· καὶ οἱ νίοι ἐμοίρασαν τὴν ἐπιχράτειαν.

Μ. Χ. ριη'. Καὶ ὁ μὲν μεγαλήτερος νίος του Κωνσαντίνος ὁ β', ἔλαβε τὴν Βρεττανίαν, καὶ τὴν Ισπανίαν· ὁ δὲ μεσαῖος Κωνσάντιος, τὴν Ασίαν, τὴν Αἴγυπτον, καὶ τὴν Θράκην· ὁ δὲ Κωνσάς, τὴν Ιταλίαν, τὴν Ιλλυρίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν Ελλάδα, καὶ τὴν Αφρικήν· Ε^ςπειδὴ δὲ ὁ Κωνσαντίνος ἐξράτευσε κατὰ τοῦ Κώνσαντος, νικηθεὶς εἰς τὰ Αζηνία, ἐφονεύθη· παρέλαβε τὸ μέρος του ὁ Κώνσαρς.

ριθ'. Τῶν δὲ λοιπῶν δύο νίῶν τοῦ Κωνσαντίου, ὁ μὲν Κωνσανς ἥτον μὲ τὸ μέρος τῶν Οὐρθοδόξων· ὁ δὲ Κωνσάντιος ἐνηγκαλίσθη προφανῶς τὸν Αὐτοκρατορισμὸν· Αὐτὰρ τὸν Κωνσαντα ἐφόνευσεν ἐξ ἐπιβούλης Μαγνέντιος τις Φράγκος, ὃς τις ἔκυρίευσε τὴν Γαλλίαν, τὴν Γαλλίαν, καὶ τὴν Αὐτοκρατορίαν· ὁ δὲ Κωνσάντιος, μαῖθῶν τοῦτο, ἥλθεν εἰς τὴν Ιταλίαν κατ' αὐτοῦ, καὶ τὸν ἡμάγκασε καὶ ἔστραξε πρῶτον τοὺς συγγενεῖς τοὺς, ἔπειτα ἐσφάγη καὶ αὐτὸς.

οὐ. Εἶπειτα δὲ ὁ Κωνσάντιος ἐκήρυξε Καίσαρα Ιάλλου τὸν ἐξαδελφὸν τούς· τὸν δποῖον εὐρῶν ἔπειτα ἐπιβούλον, τὸν ἔχρινεν ὡς ἴδιωτην, καὶ τὸν ἐφόνευσεν· Εἶπειτα δὲ, μείνας μόνος αὐτοκράτωρ ὁ Κωνσάντιος, αὐτὸς μὲν κατεγίνετο εἰς τὸν Ηερσικὸν πόλεμον· τὸν δὲ Γουλιανὸν, ἀδελφὸν τοῦ Ιάλλου, ἔπειψεν ἀρχιεράτηγον κατὰ τῶν Κελτογαλατῶν· καὶ οἱ συντιώται τὸν ἐκήρυξαν αὐτοκρατορα ἐν Ηαρισίοις· ὁ δὲ Κωνσάντιος, σρατεύσας κατ' αὐτοῦ, ἀπέστιψε καὶ ὁ δὸν εἰς τὴν Ταρσὸν.

ρχά'. Καὶ ἐκ τούτου ἔμεινε διάδοχος ὁ Γουλιανὸς· ὃς τις ἀρνηθεὶς τὸν Χριστιανισμὸν, ἐνηγκαλίσθη τὸν Ελληνισμὸν· Οὐτεν ὠνουάσθη Ηαραβάτης· ἄλλως δὲ ἥτον δίκαιος, σωφρων, μέτριος, καὶ λόγιος· Εὐφορεύσθη δὲ εἰς τὸν κατὰ τῶν Ηερσῶν πόλεμον ἀπὸ βέλος ἀγνόησον.

ρχβ'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ὁ ἀρχιεράτηγος τῶν Ηραιτωριανῶν Γοβιανὸς· Οὐτις συμφωνήσας εἰρήνην μὲ τοὺς Πέρσας, ἐπισρέψων εἰς Κωνσαντινούπολιν, ἀπέθανε.

ρχγ'. Καὶ ἐκηρύχθη αὐτοκράτωρ ὁ ἀρχιεράτηγος Οὐαλεντιανὸς, καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Οὐαλεντα τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ βασιλείου· καὶ αὐτὸς εἶχε τὸ δυτικὸν· καὶ ἀμφότεροι ἐνίκων τοὺς ἐχθρούς των.

ρχδ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Οὐαλεντιανοῦ ἔγεινεν αὐτοκράτωρ ὁ υἱός του Γρατιανὸς· ὃς τις ἔκα-

Μ. Χ. με συγκοινωνὸν τῆς βασιλείας τὸν ἀδελφὸν τοῦ Θα-
378 λευτιανὸν τὸν Β'. Καὶ ὁ μὲν Οὐάλης ἦτι βασιλεύων
ἐν τῇ ἀροτοῖῃ, ἐντίθητη ἀπὸ τοὺς Αἰλιμανοὺς· καὶ
κατεξάη Λιοντανὸς· ὅτε καὶ οἱ Γότθοι ἐπορχύσησαν
ἔντες εἰς τὴν Κιονσαρτινούπολιν· καὶ ἡ Λοιμίζη, γῆρή
τοῦ Οὐάλεντος, τοὺς δεδίωξε.

ρχέ'. Μίνας δὲ ὁ Γρατιανὸς μόνος, ὀνυχόρευσεν
αὐτοχούτῳ τοῦ ἀνατολικοῦ βασιλείου τὸν θεοδόσιον·
ὅπερι χαττικῆσας εἰς τὴν Θράκην τοὺς Γότθούς,
ἐπικομισθῆσας εἰς τὴν Θράκην τοὺς Γότθους,
απεκρίσθησαν νὰ ὑπερασπίζωται τὴν ἀριθμοδοξίαν· Καὶ
ὁ θεοδόσιος ἐσύραξε γενικῆρ σύνοδον εἰς τὴν Κε-
σσαρτινούπολιν κατὰ τὴν αἰρέσεως τῶν Ητανιατούμαχων· ἢ
οποίας ὀνομάσθη δευτέρης οἰζωνιανική· Ε'πειδὴ δὲ
Μαξιμίνος τις σφατηγὸς ἐνηρίζητη αὐτοχούτῳ τὸς
τὴν Βρεττανίαν, ὁ Γρατιανὸς, σφατεῖσας κατ' αὐ-
τοῦ, ἐδολοφορήθη πλησίου τὸς τὸ Αιγαίου.

ρχε'. Αιαδεχθεὶς δὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ ὁ Οὐαλεντιανὸς
ὁ Β', ἐξ ἀνάγκης εἰρήνευσε μὲν τὸν Μαξιμίνον· ἀλλ' ἐ-
κεῖνος τὸν ἡνάγκασε νὰ φύγῃ εἰς θεοδόσιον τὸν μέ-
γαν· ὁ δὲ θεοδόσιος, ἐλθὼν κατὰ τοῦ ἀριστοῦς, τὸν
γίγναλότισε, καὶ οἱ σφατιῶται τὸν κατέσφιξαν·
Οὐαλεντίος καὶ τὸν νίόν του Βίζτορα· Καὶ οὕτως ὁ
θεοδόσιος καὶ ὁ Οὐαλεντιανὸς ἐμβίζαν μὲν θριαμβού
εἰς τὴν Ρώμην· καὶ ἐξωτεριθρευσαν τὴν εἰδωλολα-
τρεῖαν.

ρχξ'. Ε'πειδὴ δὲ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην συνέβησαν
τινὲς ταραχαὶ ἀπὸ μέρος τοῦ πλήθους πρὸς κατα-
ρρήσιν τοῦ βασιλέως, ὁ θεοδόσιος ἐπρόξει, καὶ ἐφύ-
νευσαν ἐπτὰ χιλιάδας Θεσσαλονίκεις· Καὶ ἐπειδὴ
Αὐτορόδοσιος δὲ Μεδιολάνων τὸν ἐμπόδισε τὴν εἴσοδον
εἰς τὴν Εὐζηλησίαν· αὐτὸς ὑπετάγη εἰς δημοσίαν με-
τάροιαν· Τὸν δὲ Οὐαλεντιανὸν ἐπτιξέ τις σφατηγὸς
τῶν Φράγγων Αὐγάντιος, καὶ ἐκήρυξε βασιλέα της
Εὐγένιον φίλον του· ἀλλ' ὁ θεοδόσιος ἥλθε κατ' αὐ-
τὸν· Καὶ δὲ μὲν Εὐγένιος, ἐφονεύθη εἰς τὴν μά-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΠΡΕΜΙΕΡΗΣ ΚΑΘΗΓΗΣ ΗΓΕΤΟΥ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ

χρη· ὁ δὲ Αὐγάνθιος ἐφορεύθη μόνος του· Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ Θεοδόσιος ἀσθενήσας, ἀπέθανεν εἰς τὰ Μεδιόλαντα.

ορή· Ήρὸς δὲ τοῦ θανάτου του ἀνηγόρευσεν ἀπὸ τοὺς δύο του γίνοντας, τὸν μὲν Αὐγάνθιον αὐτοχράτορα τοῦ ἀνατολικοῦ τοῦτον δέ Οὐρώριον, τοῦ δυτικοῦ Βασιλίου· Καὶ εἰς μὲν τὸν Αὐγάνθιον ἀφῆκεν ἐπίτροπον τὸν Προνομίον, Τάλλον τὸ γένος· εἰς δὲ τὸν Οὐρώριον, τὸν Στιλίζωνα, Γόριθον τὸ γένος· Καὶ οὕτω διεργάθη τὸ βασίλειον τῶν Πρωταρχῶν πραγματικῶς εἰς δύο πρότερον ἥσταν δύο αὐτοχράτορες συμβασικούτες· καὶ τὸ βασίλειον ἐλογίζετο ἐν.

III, ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

α'. Τὸ μὲν Αὐτοκλικὸν βασίλειον ἐκτείνετο εἰς μὲν τὴν Ασίαν ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ, τῆς Κασπίας θαλάσσης, καὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου πέριτον ὅως τοῦ Εὔκλησπόντον· εἰς δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τοῦ Εὔκλησπόντον ὅως τοῦ Αδριατικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Δαρδανίου· καὶ εἰς τὴν Αὐρικὴν ἀπὸ τῆς Διγύπτου καὶ ὅλης τῆς Αιβάς ὅως τῆς Ερήμου τῆς Αὐρικῆς.

β'. Τοῦτο τὸ βασίλειον παρέλαβεν ὁ Αὐγάνθιος κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ πατρός του· καὶ ἀφῆκε τὴν διοίκησιν εἰς τὸν ἐπίτροπόν του Προνομίον· Άλλος δὲ Προνομίος καὶ ὁ Στιλίζων, οἱ δύο ἐπίτροποι τῶν δύο ἀνατολικῶν βασιλέων, ἔζητον νὰ κρημνίσῃ ὁ εἰς τὸν Τάλλον· Οὕτεν καὶ ἐσιμφώνησαν μὲν Βάρθαρος ἔθνη, διὸ νὰ κατορθώσωσι τὸν σκοπόν των· Καὶ ἐξ τούτου οἱ Οἴννοι ἐτάραχτον τὴν Εὐρώπην· καὶ οἱ Πλέσσαι καὶ οἱ Αὐραῖς, ἐλεημάτον τὴν Ασίαν· καὶ οἱ Βαρδάλαι ἐκνρίεσσαν τὴν Αὐρικὴν· Άλλος δὲ Στιλίζων